

DNI.:

Signatura:

PROCÉS SELECTIU D'AUXILIARS D'EDUCACIÓ INFANTIL PER CONSTITUIR UNA BORSA DE TREBALL PER COBRIR POSSIBLES VACANTS I SUBSTITUCIONS.

Prova teòric pràctica

Aquesta prova serà de caràcter obligatori i eliminatori i consistirà en la resolució per escrit d'una o diverses proves teòric pràctiques relacionades amb les funcions del lloc de treball i amb el temari de l'Annex 1 de les bases.

Aquesta prova serà qualificada amb 30 punts, i quedaran eliminades les persones que no tinguin una puntuació igual o superior a 15 punts.

a) Prova teòric pràctica

Aquest exercici consistirà a donar resposta a un qüestionari de 4 qüestions a resoldre i desenvolupar relacionades amb les funcions del lloc de treball i amb el temari específic inclòs a l'Annex 1 de les bases.

Es valoraran favorablement, entre altres aspectes a considerar pel tribunal, la correcció en les respostes, la profunditat en el coneixement de la matèria, la sistemàtica, la claredat i la capacitat d'anàlisi.

Aquest exercici és obligatori i serà qualificat de 0 a 20 punts.

El temps per realitzar aquesta prova és de 90'.

PREGUNTES

1. Explica les característiques bàsiques del desenvolupament afectiu dels infants de 3 a 6 anys.

En aquest estadi l'infant adquireix la capacitat de situar-se en relació amb els altres. Adquireix consciència de si mateix i es construeix el jo autònom; és capaç de tenir formada una imatge de si mateix, una representació que s'afirmarà amb el negativisme i la crisi d'oposició (de dos anys i mig a tres anys): el nen s'oposa constantment a l'altre, diu que "no", s'obstina, desobeeix; rebutja l'ajuda, vol fer-ho tot sol. Això sobretot als dos anys, que es pot allargar més però comença als dos, pot ser és més per tenir en compte a l'etapa I2.

Afirma d'aquesta manera la seva personalitat incipient, la distinció entre el jo i l'altre, l'accés al seu jo. Aquesta forma de consciència de si mateix el fa sensible a la

DNI.:

Signatura:

mirada de l'altre, pot veure's com el veuen els altres, representar-se a si mateix tal com el veuen els altres. Això comporta el fet d'estar a desgrat o sentir-se avergonyit pel que fa. Aquest desdoblament li permet adquirir consciència de la seva pròpia personalitat i fer-la reconèixer davant els altres. Per a ell, el més important és afermar-se com a individu autònom, per a la qual cosa són vàlids tots els mitjans al seu abast. Primer ho farà tractant de cridar l'atenció amb la seva oposició o "fent bestieses"; després, en un període "graciós", intentarà ser seductor: vol fer-se estimar i admirar.

....

2. Explica de quina manera pots facilitar que l'infant que entra a P3 per primera vegada se senti tranquil, acompanyat i autònom i fes un llistat de les activitats a fer durant el període d'adaptació.

- Suport a la mestra de manera que mentre ella rep els alumnes i diu el primer bon dia, podem atendre els infants amb més dificultats per separar-se de l'adult o acompanyar els infants en les rutines del dia a dia (penjar la jaqueta, deixar la motxilla, posar-se la bata...)
- Observar i preguntar sobre l'estat d'ànim dels infants. Donar calma i tranquil·litat amb afecte i empatia amb els infants i les famílies. Escoltar/parlar amb els que han entrat de mal humor o fent una rebequeria; expressar, a qui té dificultats d'autocontrol, les seves capacitats en positiu; anticipar el que pugui passar al llarg de la jornada; preparar algun material que falta amb l'ajut d'algun nen per tal de trencar-li l'angoixa; escoltar les notícies que els nens volen compartir; acostar-se a qui li costa parlar en gran grup, en una activitat de conversa, i intentar esbrinar com es troba; felicitar, a través de petits detalls, qui normalment té tendències disruptives...
- Ajudar a organitzar l'aula en racons de manera que quan els infants entren tinguin propostes de joc autònom.

Les activitats que és fan durant el període d'adaptació han de ser motivadores, significatives, socialitzants, lúdiques i globals. Al començament solen ser senzilles i de curta durada. A mesura que l'infant s'adapta, el ventall d'activitats és més complex.

A tall d'exemple proposem les següents:

- Explicar contes relatius a l'escola, dramatitzant-ne alguns i fent preguntes senzilles perquè els comprenguin.
- Reconèixer el lloc on ha de penjar les pertinences.
- Fer una visita guiada per les instal·lacions del centre.

DNI.:

Signatura:

- Anar a veure els racons de l'aula, on observaran els materials que hi ha i que posteriorment utilitzaran.
- Aprendre cançons infantils.
- Usar salutacions de cortesia.
- Utilitzar el calendari, la llista de classe i el mural de les estacions de l'any.
- Fer activitats manuals amb pintures.
- Fer activitats gràfiques de gargots lliures.
- Fer audicions curtes de fragments musicals.
- Fer exercicis corporals i psicomotrius bàsics i senzills que impliquin autonomia.
- Fer exercicis de motricitat amb la plastilina.
- Fer jocs lliures.
- Aprendre poesies senzilles referents a l'escola
- Utilitzar molt el joc com a eina d'expressió per aquests infants.

3. Descriu una possible actuació que pots fer per afavorir l'interès dels infants per descobrir i experimentar en una aula de P3.

Organitzar un racó d'observació i experimentació. Per als més petits, els objectes més insignificants i senzills poden arribar a ser grans tresors, i es converteixen, d'aquesta manera, en un important material didàctic. Aquest racó, pot ésser destinat a experimentar amb materials de desfet, els quals donen l'oportunitat de treballar les facultats sensorials dels alumnes. Els infants experimentaran instintivament amb els materials, els manipularan i exploraran sense concretar el projecte a realitzar. Aquests faran els seus descobriments de forma espontània. Destacar l'instint natural dels infants per experimentar i descobrir per sí mateixos.

També es pot incorporar una Taula de Llum per treballar formes, geometria, color i fins hi tot el propi nom i per tant iniciar el període d'escriptura, el grafisme.

Poc a poc, el mestre amb el suport de l'auxiliar haurà d'intervenir per a concretar la investigació a realitzar. Aquest, fent preguntes als alumnes suscitarà l'observació i l'experimentació amb els objectes, i els conduirà a fer hipòtesi, les quals sotmeses a un procés d'experimentació, els conduirà a comprovar i demostrar resultats.

Aquest racó es caracteritza pel desordre, degut a les característiques dels materials que en ell hi han. Per tant, el mestre amb el suport de l'auxiliar tindrà la funció de classificar els materials i posar ordre al racó, posant a l'abast de l'alumne tots els recursos. És convenient que en aquest racó hi hagin calaixos personalitzats per a cada infant, on puguin guardar els seus "tresors" i materials de forma segura. Alguns dels materials poden ser: trossos de fusta, taps de suro, caixes de cartró,

DNI.:

Signatura:

escuradents, taps de plàstic, paper de plata, paper higiènic, oueres, diaris, revistes, cinta de colors, llana, botons, fulles d'arbre, pedres, etc.

4. A l'aula de P3 on treballes hi ha un infant amb una discapacitat física o intel·lectual. Com pots facilitar el bon desenvolupament de l'infant i de l'aula?

Aplicar mesures de suport per flexibilitzar el context d'aprenentatge i facilitar l'accés a l'aprenentatge, la socialització i participació de l'infant. Per exemple:

- Adaptar els materials
- Atenció individualitzada
- Parlar amb el grup sobre les diferències entre ells i el seu company, però és millor esperar que el coneguin, per tal d'evitar que es facin una idea prèvia que resulti equivocada. S'explicaran els símptomes més evidents i es poden donar orientacions sobre què és el que poden fer per jugar, parlar, etc. amb ell. Hem d'evitar les valoracions negatives. I fins hi tot fer veure que tots/es són diferents.
- L'educador ha de mostrar una actitud d'acceptació, atenció i naturalitat que els servirà a la vegada d'orientació.
- Explicar als infants que haurà d'atendre d'una manera diferent aquell company, i se'ls pot demanar la participació, sense carregar-los de responsabilitat.
- Establir una bona relació amb la família, la qual afavorirà la col·laboració entre aquesta i l'escola.
- Col·laboració i coordinació entre tots els professionals implicats en l'atenció de l'infant i la seva família, tant amb els serveis externs a l'escola, com pot ser el servei d'estimulació precoç o d'altres, com amb els de dins de l'escola, com poden ser altres educadors i personal del centre, logopedes, fisioterapeutes, etc.
- L'educador ha de creure en la integració dels infants amb discapacitat com un fet positiu que afavoreix tant els infant amb discapacitat, com els altres nens i nenes i la mateixa escola.
- Definir objectius per l'infant assolibles dins del que marca el currículum, utilitzant molt la manipulació, l'experimentació, allò vivencial.

Definir rutines que facilitin que aquest infant s'ubiqui dins de la classe i la dinàmica de l'escola.